

{ אז נדברו }

פרשת שופטים תשפ"ב | לסדר: "כי תשמור את כל המצוה הזאת לעשותה" | גליון מס': 572

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

בחודש אלול חוזרים בתשובה!!!

כן... את זה כולנו יודעים... שבחודש אלול צריך לחזור בתשובה... דא עקא שככל שמדברים על זה יותר... לפעמים זה רק נראה יותר מאיים ומופשט ומנותק מאיתנו... אז בא נעשה נחיתה... בא ננסה בשבועות אלו הקצרים שעד יו"כ לנסות לתרגם את זה לפסים מעשיים ופרקטיים קצר ולעניין. מה זה תשובה... ואיך עושים תשובה כאן ועכשיו?? אז ככה: דבר ראשון: בא נעשה סדר!! יש שני סוגים של "חזרה" בתשובה!

יש לחזור לעצמך!!! ויש לחזור בך!!!

אתה מבין מה ההבדל בין תחזור בך ל--תחזור לעצמך???

אתה מכיר את זה שלפעמים אתה נכנס למין טראנס כזה של טירלול... (זה די מוכר בין הזמנים או בסוף זמן או לאו דווקא...)
אתה נתקף באקסטזה ומסתובב זחוח... יורה בדיחות בלי קשר... מקניט אנשים ויורד על החברים... וההלו... די... תחזור לעצמך!!! אתה לא כזה... תתאפס על עצמך...

זה סוג אחד של תשובה... לשוב לעצמי!!! לחזור לעצמי... לחזור למקום האמיתי והכנה שלי... לחזור לקול האמיתי שבוקע בי... כן... כל אחד מאיתנו מכיר את זה טוב טוב על עצמו... יתכן שאם ראית אותי בבין הזמנים... הייתי נראה "קצת אחרת" מאיך שאני נראה עכשיו... הייתי גם נשמע קל דעת ומופקר... אבל לא!!! אל תראה אותי כזה... זה לא באמת אני... האני האמיתי זה משהו אחר!!! "אני אחר..." והנה... כעת הגיע חודש אלול ואני חוזר לעצמי... וכעת אתה מוזמן לראות פנים חדשות באו לכאן... זה הפנים האמיתיות שלי... את פניך ה' אבקש... שבתי בבית ה' כל ימי חיי... זו המיית הלב האמיתית שלי ברגע שאני חוזר לעצמי... אז הנה: זה סוג אחד של תשובה... פשוט לחזור לעצמי... אבל!!! יש עוד סוג של תשובה... שזה כבר מסוג של "תחזור בך"!!! אתה חי בטעות... יש לך גישה מוטעית בכל ההתנהלות... או לחילופין יש לך כמה טעויות מעשיות בדקדוק ההלכה ובישירות בדיני ממונות וכו'... וכאן זה כבר לא כ"כ עניין של "לחזור לעצמך" אדרבה... כאן ה"עצמך" בעצמו חי בגישה לא נכונה וכעת צריך "יעזוב רשע דרכו ואיש אוון מחשבותיו וישוב אל ה'..." פה צריך לשנות גישה! לשנות דרך ותפיסת חיים... ועל זה אנחנו מתפללים בסליחות: ותן ללבנו לעזוב דרך רשע וחיש לנו ישע...

ותכלס... כל אחד מאיתנו צריך לחזור בתשובה בשני הסוגים גם יחד...

רק מה?? כעת בשבוע זה התחיל חודש אלול!!! כעת עיקר העבודה שלנו מתמקדת ב"לחזור לעצמנו..." כעת בג' או ד' או י"א באלול... בשלב זה בדרך כלל אנחנו עדיין לא נכנסים מידי עמוק לחשבון הנפש ויודי וחרטה ועזיבת החטא... אז מה כן??

כעת אנחנו פחות חוזרים בנו!!! כעת אנחנו בעיקר עסוקים בלחזור לעצמנו!!!

הייתי מגדיר את זה ככה: יש את התשובה של חודש אלול!!! ויש את עשרת ימי תשובה!!!

חודש אלול מיועד לחלק הראשון של תשובה... לחזור לעצמנו!!! ואח"כ... אחרי חודש ימים של איפוס הגדרות... אחרי שחזרנו לעצמנו... כעת מגיעים עשרת ימי תשובה... וכאן עיקר העבודה זה לחזור בנו!!! בעשי"ת עסוקים בבדק בית מקיף... מבקשים מחילה מהחברים... מחזירים חובות... התרת נדרים בכולהון אחרטאטא בהון וכו' וכו'... בעשי"ת אנחנו עסוקים בלחזור בנו!!! אבל זה רק אחרי חודש אלול שלם שבו התעסקנו בעיקר בלחזור לעצמנו!!!

ולחזור לעצמי זו עבודה הרבה יותר משמעותית ועיקרית...

כי לחזור בי?? זה עניין של רגע! רגע של בהירות... רגע של הפנמה והכרה שהייתה לי פה טעות בדרך... וזהו!!! מספיק רגע אחד של כינות ועמידה מול האמת כמות שהיא ללא נגיעות... וזהו... אני מיד דופק על הלב ומתוודה... מקבל החלטה לעתיד וזהו... חזרתי בי... יצאנו לדרך חדשה... בשביל לחזור בי מספיק רגע אחד של בהירות של "דעה קניית" וממילא "מה חסרת...!!" אבל בשביל להגיע לרגע הזה של בהירות והכרה מה נכון ומה לא... בשביל זה אני צריך לחזור לעצמי... ולחזור לעצמי זו כבר עבודה הרבה יותר משמעותית!!!

זה כבר לא הולך ברגע אחד... בשביל זה נותנים לנו להגיד "לדוד ה' אורי וישעי" פעמיים ביום במשך חמישים ואחד ימים... אם תשים לב: מה כל הנושא של "לדוד ה' אורי וישעי"? לחזור לעצמי!!! הפרק לדוד ה' אורי וישעי לא מדבר מילה וחצי מילה על חזרה בי... רק מה כן? אני חוזר לעצמי!!! לך אמר לבי בקשו פני... הלב שלי לוחש לי עמוק מבפנים לבקש את פניך ה'... לאחר בין הזמנים שהסתובבתי סהרורי וחפשתי מי יראנו טוב... כעת אחרי שכבר סיימתי במסע החיפוש... הרי הלב שלי פתאום לוחש לי שאחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית ה' כל ימי חיי... בקיצור: הפרק הזה מתמקד ב-אי של כנות וישוב הדעת שמגיע לאחר סערת רוח ונפש של "בקרו ב-אלי מרעים לאכול את בשרי צרי ואויבי לי..." ואז כשסוף סוף "המה כשלו ונפלו..." כשון הסהרוריות הרי כעת אני לאט לאט חוזר לעצמי ומתיישב בדעתי... ומתחיל להפנים שה' אורי וישעי ממי אירא... ואם ככה אחת שאלתי מאת ה'... לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו... אני חוזר לעצמי!!!

ניתן לקבל את הגיליון בנקס באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזר מס (ס' 46)

באשראי: נדרים פלוס

בטלפון: 0799-654321

בזואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

בן עליה מרומם: אל תדכא את ההתלהבות של ימים הנוראים...

יש קונפליקט קבוע בתקופה של חודש אלול וימים הנוראים... תמיד חונכתי להיכנע ולקבל מהדור שלפני!!! מהדור של המבוגרים!! תמיד חיינו שיש לי מה לקבל מהם... ובאמת בכל נושא ובכל תחום יש לנו מה לקבל מההורים... רבנים... שאל אביך ויגידך זקניך ויאמרו לך... **זא עקא!!! כשמגיעים ימים הנוראים**... (או כל שאר המועדים) פתאום יש תחושה הפוכה! דווקא אצל הצעירים אתה יכול לראות התעוררות והתלהבות והתלהטות של התחדשות והכנה לקראת... לקראת ראש השנה... לקראת עבודת היום... הכנה רבתא דמצוה... ואילו אצל המבוגרים... בינינו... העסק הרבה יותר מתון ורגוע...

אצל הליטאים זה מאוד בולט בימים הנוראים... מי שרוצה להרגיש אוירה של אלול... או אוירה של תפילות ימים הנוראים... הכתובת היא הישיבה!!! בישיבה מרגישים אלול מאוד חזק... אבל כשאתה מגיע לבית הכנסת השכונתי... שם העסק הרבה יותר רגוע... והייתי אומר בזהירות... קצת מיושב... ואם אצל הליטאים זה מתבטא בר"ה... אז אצל החסידים זה מתבטא בשובב"ם או בחנוכה או כל מועד אחר... שהבחור העוייבד עומד שעות מול הנרות ומייחד יחודים והדור המבוגר פחות יוצא מהכלים וכן הלאה וכן הלאה...
ותמיד הסתבכתי עם זה... כי שוב: יש לי כבוד למבוגרים... וזה לא הסתדר לי... לא הסתדר לי להציערים בנקודה הזו יותר טובים מהמבוגרים... **אז זהו!!! שתתפלא לשמוע...**

אמנם די קשה להוציא את זה מהפה... אבל מתברר שאכן זה נכון!!! כן... אם יש מקום שהניח הקב"ה לצעירים להתגדר בו... **זה במקום הזה של ההתלהבות וההתחדשות!!!** ואני מוכרח לציין שזה חידוש בשבילי... רק בשנה האחרונה הפנמתי את זה...

עד כה לא היעזתי להגיד את זה כי שוב... סו"ס יש לי כבוד למבוגרים... ממילא כל פעם כשהעזתי להתרגש ובוכה ונסער בפרשת זכור או בימים הנוראים וראיתי שהמבוגרים פחות "בעניין" תמיד תליתי את זה בילדותיות שלי או בחוסר בשלות שלי!!! תמיד עשיתי לעצמי את המשוואה שאני כמו ילד קטן שמקבל חמישים שקל והוא מתרגש מזה עד אימה... ועם השנים הוא מקבל מושגים בכסף... ולאט לאט הוא כבר לא מתרגש מסכום שכזה... אז כנראה שגם כאן אותו דבר... אני כנראה "חדש פה" לכן אני עדיין מתרגש מדי המינים ומשופר ומר"ה... אבל המבוגרים כבר בשלים ולכן הם לא מתרגשים... ככה תמיד הבנתי...

אז זהו!!! שבשנה שנתיים האחרונות... פתאום התחלתי טיפ טיפה להרגיש את היושב הזה... סו"ס בשלב מסוים החיים מתחילים לרוץ... ורק אתמול היה ר"ה של תשפ"ב ורק שלוש היה ר"ה של התשע"ז... ולאט לאט אתה מתחיל להתרגל לעוד ר"ה (ועוד יום כיפור...) והשנה האחרונה כבר הגיע הסימן המובהק ביותר... כבר לא לקחתי מבית הכנסת את הדף של זמני התפילות... כי אני כבר זוכר את הכל בעל פה משנים עברו... ועל כולנה... אני בעיקר זוכר מתי כל תפילה נגמרת... בקיצור: אני כבר התרגלתי למסלול... (ואני מרגיש איך לאט לאט העסק מתחיל להתייבש... פתאום אני מוצא את עצמי פחות מתרגש מהימים הנוראים... קצת פחות נסער... ממילא גם טיפה קצת יותר יבש... אני פתאום מתחיל להבין את האדישות של המבוגרים... אבל יחד עם זה אני גם מבין שאין פה איזושהו מהלך!!! זה לא גישה!! זה בעיקר תופעת לוואי... ותופעת לוואי **שלילית**... כלומר: בניגוד לכל תחום אחר שהמבוגרים צודקים והצעירים לא צודקים!!! אבל בייחס לנושא של ההתלהבות וההתחדשות וההתרגשות של הצעירים... בזה הצעירים יותר טובים מהמבוגרים... ואתה יודע מה... אני אדייק בלשוני: **יותר קל לצעירים!!!**

זה כמו שלבחור יש פחות בעיות לחץ דם וסוכר ולב... למה??? כי הוא מכונה יותר חדישה!! ככה בייחס להתרגלות והאדישות והתייבשות... הצעיר סו"ס מכונה יותר חדישה ולכן יותר קל לו להתלהב... אבל תכל'ס... ההתלהבות של הצעיר היא הצודקת! היא האובייקטיבית! ואילו האדישות של המבוגר היא תופעת לוואי של המבוגר... ופה המבוגר דווקא צריך את ההתלהבות של הצעיר... שיעזור לו להתעורר...

עכשיו!!! שלא תבין לא נכון... זה לא באמת שיש פה איזה נקודת חולשה למבוגרים והנה... הצעירים כעת יחנכו את המבוגרים איך להתלהב... **לא!! לא מדויק לקרא לזה חולשה...**

אתה יודע למה??? כי אל תשכח שחוף מהמבוגרים יש עוד מישהו שיש לו נטיה לשלוות נפש ביום הדין!! תנחש מי??? **עובדי ה' הכי מופלגים!!!** אני מכיר כמה יהודים תלמידי חכמים ועובדי ה' מופלגים... שכמשך כל השנה התפילה שלהם זה עד הסוף... וכל השנה דקדוק ההלכה שלהם זה עד הסוף... וכשמגיע ר"ה אתה לא רואה שינוי חריג בהתנהגות!! וגם לא התלהבות חריגה... לעומת זאת בישיבת אור החיים בוערת אש!!! אש של תשובה!!! אני כל שנה מרגיש צורך ללכת לפחות פעם אחת לסליחות באור החיים... כדי שיחממו אותי... למה?? כי לשם מגיעים אוטובוסים שלימים של צעירים שהרגע הגיעו מהרחוב... הם כעת מבקשים סליחה על כל העבירות שבתורה... כעת הם מקבלים על עצמם לראשונה שלא לעשן בשבת... לובשים ציצית וכיפה לראשונה בחייהם... אתה מבין לבד איזה פרץ של סערת רגשות מתפרץ בסליחות שאלו... נו... ואתו תלמיד חכם שבאמת כל כולו דבוק בה... והוא חוזר בתשובה על נקודות הרבה יותר דקות ועדינות... אתה מבין לבד שבאופן טבעי התשובה שלו הרבה יותר רגועה ופחות עוצמתית ומרגשת... נו... זה מצביע על חולשה של עובדי ה'??? **ממש לא!!! זו לא חולשה!!!** אבל זה כן תופעת לוואי של מי שבי"ה נמצא עמוק עמוק בפנים פגוש את ההתרגשות של תשובה!!! והלוואי על הבעלי תשובה... כולנו מברכים אותם שיגיעו לייבוש הזה... אבל זה לא סתירה... שאצלם מרגישים את הסליחות הרבה יותר עוצמתית... ולי ולך יש מה להתחמם מהם... אז על אותו משקל: זה שלמבוגרים יש פחות התלהבות והתחדשות בעבודת ה'... זה בעיקר בגלל היציבות הנפשית הרוחנית שלהם... ממילא זה לא חולשה... אבל זה לא סתירה שלצעיר עם ההתלהבות יש מה להציע.

(זה כמו בחור שנהיה חתן והוא צריך שישתתפו איתו בשמחתו... כי דווקא בגלל שהוא מתבשל עם זה זמן רב... הוא צריך את פרץ ההתרגשות של אלו שרק הרגע שמעו את הבשורה... דווקא הם יכולים לעזור לו לקלוט את גודל הבשורה שדווקא הוא מתקשה להכיל אותה בגלל שהוא נמצא כ"כ עמוק בתוכה... הבנת?)

בקיצור: בחור יקר... אל תטעה בזה... ואל תתבלבל... אם אתה מאוד מתרגש ונסער מיום הדין (כל זמן שזה לא מזיק לך ואתה לא מתאבן מזה) גם אם תראה אחרים רגועים ושלוים ולא יוצאים מהכלים... בחלק הזה אל תלמד מהם!!! אתה פה האובייקטיבי!!! הסערת רגשות שלך היא האמיתית והכנונה... ואדרבה... בשביל זה אתה צעיר... בשביל לעשות את השינויים המשמעותיים בגיל הזה... יום יבא וגם אתה תהיה קצת יותר מתון כי... האישיות שלך תהיה יותר יציבה... אבל כעת תנצל את ההזדמנות שלך לבצע שינויים מהותיים... נצל את הבעירה האמיתית שקיימת בך... ותזעק: אני אחר!!!

בסוף הפרשה קורה אסון... נמצא חלל באדמה ואז הזקנים הקרובים אל החלל עונים ואומרים: ידעו לא שפכו את הדם הזה ועיינו לא ראו... ורש"י במקום אומר: "וכי עלתה על לב שזקני בית דין שופכי דמים הם?? אלא לא ראינוהו ופטרנוהו בלא מוונות ובלא לוויה..."

לפעמים ניתן למצא חלל באדמה... משוטט לו צעיר נבוך ומבולבל שנפלט מהמסגרת והוא מוחפש את עצמו ומי יודע איזה תהומות פעורות מתחת רגליו... שלא נדע ושלא ניכר ובא נדלג על השלב הזה... אבל מזה שבטוח... אם חס וחלילה יקרה משהו... **מישהו פה יצטרך לעמוד ולומר: ידעו לא שפכו את הדם הזה...** שמה זה אומר?? לא ראינוהו ופטרנוהו בלא לוויה!!!

אני לוייתי אותו... לוייתו והכנתי אותו לקראת הניסיונות שמישימות לפתחו... לא טייחתי... לא טאטאתי את הבעיות מתחת השטיח... לא זרקתי אותו ככה לחיים בלי טיפת הכנה והכשרה... לא פטרתי אותו בלא לוויה!!

מישהו יצטרך לומר את זה בבטחון עם יד על הלב!!!

וזה לא פשוט!!! בדור שלנו ללוות את הצעירים... ללוות אותם להתמודדויות החיים זו משימה לא פשוטה בכלל... הכי קל בעולם לשחק ראש קטן... הכל בסדר... אין שום בעיות... אין התמודדויות... עסקים כרגיל...

אבל זה לא מספיק... צריך גם ללוות!!! צריך ללוות אותו ליום שבו הוא יפתח עיניים גדולות... להכשיר אותו לרגע הזה שפתאום הוא מוצא את עצמו מכור למצרים מתמודד מול מ"ט שערי טומאה... ואכן אותו יוסף... לאחר 22 שנה שולח לאבא שלו "קריצה" בדמות "עגלות"... רמז שרק יעקב מבין ל-מה יוסף מתכוין... זה בסדר אבא... הדבר האחרון שלמדת איתי זה פרשת עגלה ערופה... **לויית אותי!!!** הכנת אותי להיות צדיק גם במצרים... לא פטרתי אותי בלי לוויה... עמדת לי בחלון בניסיונות הכי קשים... אז הנה אבא... זה בסדר... תנוח דעתך... ידיך לא שפכו את הדם הזה... לא שפכו... כי... זה הוא לא נשפך... עוד יוסף חי!!!! חי ושלם בקדושתו ובנאמנותו לה'...

מתחילה שנת לימודים חדשה... אבל זה לא סתם שנה... זו עוד שנה נוספת בדור 2022... מדובר בנוער צעיר שכפסע בינו לבין מ"ט שערי טומאה של מצרים... אסור לנו לחכות ח'ו' להללים... **מוכרחים אנו כבר עכשיו ללוות אותו!!!** להבין שכיום כל נער ונערה בסיכון שמישהו עלול להצטרך לומר בבטחון ש"לא ראינוהו ופטרנוהו בלא מוונות ובלא לוויה"... **וראינוהו!!!** אהנו רואים אותם... והם צריכים מוונות... הם צריכים לוויה... צריך ללוות אותם... לתת להם הרבה כח מבפנים... הרבה תעצומות נפש... כל צעיר בדורנו חייב מנגנון חזק מבפנים להיות ערוך לרגעים של פיתוי וניסיון כשהוא לבד!!! כשאף אחד לא לידו... ומי יעזור לו ברגעים הקשים האלו?? הלוייה שלנו!! לוינו אותו... ציידנו אותו במוזנות משלו... בעושר פנימי משלו שיהיה לו את הכח להתגבר גם כשהוא לבד לבד... ללא התמיכה החברתית וללא העין הפקוחה של המערכת וה"מה יגידו" **ואחרון אחרון חביב: אתה!!!** אתה הצעיר בעצמך... אל תחכה שאנחנו חלילה לא נפטור אותך בלא לוויה ובלא מוונות... גם אתה צריך לקחת אחריות על עצמך בראש ובראשונה... אתה צריך להפנים שאי אפשר להיזקק לחלל העולם בלי לוינו ובלוי מוונות... העולם שלנו מסוכן מידי... יש ניסיונות ופתויים גדולים שהם יותר חזקים מן... הי רצון שלעולם לא תתנסה... אבל אתה לא יכול לקחת ריזיקה... אתה מוכרח להתעשר מבפנים!!! להתמלא ביראת שמים פנימית... להבין שיש רגעים שירדש מןך להיות חזק לבד לבד ובשביל זה אתה צריך להיות חזק ואף אחד לא יהיה חזק במקומך... גם לא יעזור לך להאשים אף אחד... שידוך לא ישפכו את הדם הזה...

עבודת התפילה - "תשלח קישור..."

לצערי אני מאוד חלש ב"חוש טכני..." כל משימה הכי פשוטה שנדרש בה חוש טכני אין לי קצה חוט אין זה אמור לקרות. גם במשימות פשוטות ביותר.. ברגע שזה כרוך בביצוע טכני... אל תדבר איתי... אבל גם לחולשה הזו יש מעלה מסוימת... כי כשקורה ואני כן זוכה להבין איזה טכניקה אין היא עובדת... אני מתפעל מזה כאילו מדובר בתגלית... **ובכן:** לאחרונה הייתה לי איזושהי בעיה בגג... היה צריך להעלות צינור לגג... קראתי ל"איש" של הגג שיבא... ובנתיים התחלתי לשבור את הראש בשבילו... אין הוא בדיוק הולך כעת להעלות לי ציוד מהמדרכה עעעעע הגג?? התחלתי לנסות לחשוב בשבילו אין הוא הולך לעשות לי את זה... כנראה ש... שהוא יעמוד פה על המדרכה ויזרוק את הצינור עם כל הכח עעעעע שזה יגיע לגג...!! לא! לא יכול להיות... זה לא ילך...

אז אולי יטפס עם הסולם לגג ויעלה יחד איתו את כל הציוד... לא... גם זה לא יכול להיות... הכניסה לגג מידי קטנה... א"א להעלות את זה ידני... זה גם ציוד כבד וגדול מידי... אז אין?? אין הוא יעשה את זה??

ואז סו"ס הגיע האיש של הגג עם עוד פועל נוסף... ועם כל הציוד והצינור ועקבתי אחריו בדריכות!!! בא נראה כעת איזה "מהלך" יש לו בסוגיה... ואז... הוא לקח בסה"כ חבל!!! רק חבל אחד ארוך ארוך ועלה איתו לגג זהו... וכל שאר הדברים נשארו למטה... ואז ברגע שהוא הגיע עם החבל לגג... הוא קשר קצה אחד של החבל לאיזה עמוד בגג... ואז הוא זרק!!! זרק את הקצה השני של החבל למטה... ואז הוא צעק לפועל הנוסף שנשאר למטה... נו... קדימה... תקשור את הציוד לחבל ואני מתחיל להעלות... תוך שתי דקות של הלוך תזור הלוך תזור כל הציוד הגיע למעלה בבטחה!!! כ"כ התלהבתי מהטכניקה... ואני יודע שאתה כעת צוחק עלי... כי... בוקר טוב אליה... מה... אין לא חשבת על זה לבד... (בשבילי זה היה תגלית!!! פתאום קלטתי אחת ולתמיד אין מעלים חומר וציוד מקומות קרקע ועד הקומה ה-102 במגדלי התאומים...

עד כאן המשל... כעת ניגש לנמשל!!! נמצאים אנו בימי הרחמים והסליחות... ואחת העבודות העיקריות שלנו בימים אלו זו **עבודת התפילה...** וכמדומי שהתיאור הזה מהחבל מאוד יכול להמחיש מהי עבודת התפילה בכלל... ואיפה אנחנו ממוקמים בעבודה זו?

ובכן: בקיצור נמרץ: ההגדרה של תפילה: **שרצונו יתברך להתחבר לעולם שלנו!!!** ה' בשמים ואנחנו בארץ... וה' רוצה להשפיע עלינו... אבל גזרה חכמתו יתברך שכל השפע שה' כבר רוצה להשפיע על העולם... הכל תלוי בהפעלה שלנו!!! ה' רוצה שנהיה שותפים איתו בהשפעה הזו...

בשורות הקצרות האלו טמונה ההגדרה הפנימית של עבודת התפילה...

דא עקא שההגדרה הזו היא מידי מופשטת ודי קשה להתחבר אליה...

אז הנה... בשביל זה כמדומי שהדוגמא הזו מאוד ממחישה...

אבא שבשמים נמצא כביכול על הגג... ואתה ואני ה'פועלים' שלו למטה... והיות וה' רוצה להתחבר לעולם שלנו... בשביל זה אנחנו צריכים ליצור ערוץ תקשורתי באמצעות **חבל!!!** כן... בדיוק על משקל החבל של הגג... להעלות חבל לשמים... לקשור קצה אחד שם בשמים... ואת הקצה השני לשלשל בארץ... ומכאן ואילך יש לנו רכבת אווירית... מכאן ואילך אפשר לשנע סחורה וציוד מלמעלה למטה ומלמטה למעלה...

זו עבודת התפילה!!! התחזקה היומיומית של החבל הזה!!!

התפילה היא **החבל!!!** והיהודי שצריך להתפלל הוא זה שמתחזק את את הערוץ התקשורתי הזה של החבל בינינו שנמצאים בארץ לבין הקב"ה שבשמים... את החבל הזה צריך לתחזק כל הזמן!!!

וכאן איש בשורה אני!!! את עיקר העבודה כבר עשו בשבילנו... אברהם ויצחק ויעקב כבר בנו במו ידיהם את המסילה האווירית הזו... הם העלו את החבל מהארץ עד צית שמיא... הם כבר בנו את התשתית של המנוף הזה שמחבר בין שמים לארץ... ויעקב אבינו הוא זה שחנך את הסלון האווירי הזה שנקרא "סולם שמוצב ארצה וראשו מגיע השמימה..." ומאז!!! יש לנו רכבת אווירית שנקראת "**יעקב חבל נחלתו**" כל יהודי מזרע יעקב... יש לו את האישור מכס לשגר סחורה של תורה ומצוות דרך החבל הזה מהארץ עד השמים ולתרגם אותו לנצח נצחים... מספיק בתחילת התפילה להגיש קוד שנקרא "אלוקי אברהם אלוקי יצחק ואלוקי יעקב" ומכאן ואילך זה ממריא לבד!!! רק מה?? כל מה שנדרש ממני זה להיות הפועל שעומד למטה שהתפקיד שלו לקחת את הסחורה **ולקשור** אותה לחבל!!! ברגע שקשרתי כעת ניתן ללחוץ על כפתור והופ... קישרתי את כל העולמות... שיגרת עולם ומלואו דרך המעבורת הזו...

זו ההגדרה של תפילה!!! זו המשבצת של התפילה!!!

התורה והמעשים טובים שלנו זה החומר בניה נצחי שאנחנו בונים כאן במו ידינו... והתפילה היא **הקשר** שבו אתה **קושר** את הסחורה היקרה למנוף... זהו... כעת זה כבר עולה מעצמו עד השמים ומתקבל שם... **אבל ההלו... לקשור פה מלמטה???** את זה רק אתה יכול לעשות!!! (גם המנוף הכי משוכלל והכי גבוה ועוצמתי שניתן לראות אותו מכל פינה בירושלים... אבל אי שם למטה... איפה שאף אחד לא רואה עומד שם פועל בניתן שהוא אחראי לקשור את השק של הלבנים למנוף... ורק אחרי שהוא קשר למנוף... מכאן ואילך המנוף כבר עושה את העבודה מעצמו ומעלה את זה למעלה... **זו תפילה!!!** התפילה מקשרת את העולמות!! מה פירוש מקשרת עולמות? אני פועל כאן למטה גדולות ונצורות... ובשביל שזה יפעל שם... זה צריך להיות קשור ומחובר למעלה...

וכמובן שזה גם מהיוון השני... ה' מרחם על בניו אהוביו ורוצה להשפיע רוב ברכה וישועה ורפואה ובני חיי ומזוני... אבל בשביל שהשפע הזה יורעף משמים עד כאן... גזרה חכמתו ית' שהרעפת השפע הזו תלויה במעשינו! כלומר: כמו באר מים שכל אחד מהעיירה יכול לקחת מים... אבל את הדלי אתה צריך להביא... ואתה צריך לשאוב... **על אותו משקל:** אם אתה צמא לישועת ה'... אין בעיה... יש בשמים מעיינות של ישועה. אבל בשביל זה אתה צריך לקשור את הדלי לחבל ולשאוב... ואז!! אז הדלי ישוב אליך בחזרה משמים מפכה ומלא וגדוש בישועות ה'

ואיך קושרים את זה??? **בתפילה!!!**

עם ישראל כבר שמונים שנה עובדים בפרך עם הסל ומגרפה והלבנים ותכל'ס חולפים שנים רבות של עינוי ללא כל תקווה... ואז יום אחד הם נושאים תפילה!! **ויהי בימים הרבים ההם...** יום אחד עם ישראל פשוט לקחו את הסל והמגרפה **וקשרו** אותם **לחבל** של תפילה... ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו!!! מאותו רגע... הסל והמגרפה עלה והגיע עד כסא הכבוד... "ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר..." הסל והמגרפה האלו הגיעו בסלון אווירי עד עצם השמים לטוהר... ומיד!! מיד ה' מתגלה למשה... וארד להצילו מיד מצרים וגו'... מה קרה??

לראשונה הסל והמגרפה נקשרו לחבל ושוגרו עד "תחת רגליו" של כסא הכבוד... מיד-- וידע אלוקים... מיד והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי...

החבל כבר קיים!!! האבות הקדושים ואנשי כנסת הגדולה כבר הכינו לנו תשתית מוכנה של תפילת שמונה עשרה... כמו כן: גם הסל והמגרפה והצרות וההתמודדויות של כל אחד מאיתנו... גם זה כבר קיים...

רק מה הדבר היחיד שעדיין חסר?? כל מה שנדרש זה לקחת את משאלות הלב שלנו... את הסל והמגרפה של כל אחד מאיתנו ופשוט **לקשור!!!** לקשור את זה לחבל... החבל זו התפילה!!! ואתה המתפלל- אתה הוא הפועל שעומד מלמטה וקושר את הציוד לחבל...

וכעת שאלת המיליון: אין?? אין בדיוק קושרים את זה בתפילה...?? וסתם ככה: במה זה מתבטא שהתפילה שלנו היא "קשירה"??

אז לא תאמינו... זה פשוט מאוד... אין לך מושג כמה שזה פשוט...

אתה פשוט ניגש לבורא עולם ומספר לו על כל הקשיים שלך... שופך את הלבך שלך על הסל והמגרפה והפעקאלע האישי שלך...

ואז ה' כביכול שואל אותך: נו... אז מה אתה רוצה ממני... למה אתה פונה אלי?? יש לך בעיות... נו... אז מה זה **קשור** אלי??

מעבירים את כככל החומר של השנה... כן כן... במשך השנה כל הקבצים מצטברים לתוך נגן או כרטיס זכרון... ואז יום אחד בשנה הם מתחברים לרשת ואז בבת אחת הם שולחים את כככל הקבצים של כככל השנה... **כן... זה מדרש מפורש: "פנה אל תפילת הערער ולא בזה אל תפילתם תכתב זאת לזר אחרון."** אומר המדרש: הפסוק הזה מדבר על הדור האחרון שהם יהיו כ"כ מנותקים מהרשת הרוחנית שבמשך השנה לא יהיה להם שום קישור לרשב"ע... אבל לכה"פ יהיה יום אחד בשנה שאז הם יגיעו ויתפללו אחת ולתמיד מעומק לב בשביל כככל השנה... וה' יקבל את זה!!! ה' יפנה אל תפילת הערער ולא יבזה את תפילתם...

כן... למי שידוע... ברמת העקרון אפשר פעם אחת בשנה להתחבר למייל אחת ולתמיד ואז לשלוח בפעם אחת את כל הקבצים בשביל כל השנה... **נו... אז למה רוב האנשים לא מאמצים את הרעיון המקסים הזה???**

תשאל אותם... כנראה... כנראה שיש כאלו שקשה להם להתאפק כל כך הרבה זמן ולא להתחבר לרשת... כנראה שזה לא רק לשלוח קבצים... יש פה גם משהו מעבר לזה... **אז הנה... זו התפילה שלנו!!!** התפילה זו הרשת האמיתית... שאם רק נבין שיש לנו עסק מול רשת וחבל שמקשר אותנו לאין סוף ברוך הוא... אנחנו נתמכר אליה ולא נוכל בלעדיה לא פחות מכל אותם אלו שמכורים לרשת... כן... בינינו... היום יש לנו רגעים שאנחנו חושבים... למה צריך להתפלל שלוש פעמים ביום? לא מספיק פעמיים בשבוע?? אבל כשמדובר בקישור לרשת אף אחד לא שואל בתמימות למה לא מספיק לשבת פעמיים בשבוע מול הרשת... כל מה שנותר לנו זה להפנים **שתפילה זה קישור!!!** וקישור לרשת הכי עליונה והכי מקיפה וכוללת את כל המפתחות של העולם... וכשאתה מול הרשת הזו ואתה שולח משהו זה... זה נשלח... זה מגיע... **זה פועל...** כשנחיה כך ונפנים את זה יתן ה' שהתפילה תהפוך להיות ממכרת... לא פחות מהרשת... בקיצור: תפילה זה קישור!!! ואנחנו צריכים את הקישור הזה... וכעת הזמן לתפעל אותו בייתר שאת לקראת יום הדין.

כאן המקום להבהיר: שהפעם לשם שינוי התמקדתי במה שנקרא **"עבודת התפילה"!!!** שעניינה לקשר את כל העולמות... שתפקידו בתור עבדי ה' לעמוד כמו הפועל שעומד למטה שתפקידו לחבר בין הגג לקומת קרקע... אבל אסור לשכוח שקיימת גם תפילה הרבה יותר פשוטה... מה שנקרא הקשר הטבעי עם ה'... פשוט לשפוך את הלב לפני ה'... להבין שה' הוא הכתובת לכל מועקה ולכל חסר... ולישועת קיימתי ה'... כאן אני מגיע דווקא בגודל הטבעי בלי כוונות מיוחדות... אני כעת לא מגיע בבגדי פועל וגם לא ממקום של עבודת ה'... אדרבה... ממקום של תינוק תלתי שרוצה על הידיים... וגם את זה ה' אוהב... הוא רוצה אותי גם בגודל טבעי ודו"ק.

כל מסמך וכל פקודה וכל העברה מתבצעת רק דרך **קישור** לרשת!!! היום בדור שלנו אפילו שליחה במייל זה כבר לא טוב... תשלח לי **קישור**... הכל עובד עם **קישורים**... (אתה יכול לראות משאיות ומשטחים שלימים של סחורה עומדים והכל תקוע... למה?? כי לא הצלחתי ליצור **קשר**!!! היום אתה יכול להגיע לחנות מכולת או לדפוס ולראות את המוכר יושב באפס מעש... מה יש?? אין **רשת**... בשביל מה צריך רשת?? מה פירוש... גם בשביל להעביר קובץ מהמחשב למכונת צילום שבמרחק חצי מטר... גם בשביל זה צריך **קישור** לרשת)

כן... זה ממש אותו קשר של חבל שדיברתי עליו מקודם... רק קשר וירטואלי... היום המילה קישור וקשר... זה כבר לא נימה מופשטת. כי היום כל העולם מתנהל כך ורק כך!!! כשיהודי מתפלל הוא יוצר **תקשורת!!!** התקשורת הזו מאפשרת לך **להעביר... להעביר מה??**

אז חלילה זה לא העברת קבצים וגם לא העברת קליפים... אבל כן להעביר משאלות לב או ציוד מסמכים יקר של תורה ומעשים טובים שמתורגם שם בשמים לנצח נצחים!!! וכמו שהיום לא מספיק שיש לך קבצים ומסמכים צרובים בכרטיס זכרון... כי אתה צריך גם שיהיה רשת בשביל שזה **יעבור**... אז להבדיל אלף אלפי הבדלות התפילה היא הרשת!!! התפילה היא החיבור **הקישור** האלוהי שדרכו מתאפשר לנו ערוץ ישיר עם אבא שבשמים הלוח ושוב... כן!!! בדיוק כמו שהרשת כיום מאפשרת לנו להיות בקשר עם כככל העולם חוץ מהרשב"ע... אז זהו!!! שהתפילה היא על אותו משקל... התפילה מאפשרת לנו להיות בקשר דווקא עם הרשב"ע שהוא קונה הכל... וכשאנחנו בריפיון בתפילה... אתה יודע מה זה אומר? בשפת דורנו זה אומר **שאינ רשת!!! הרשת נפלה!!!** וכידוע: בכל מה שנוגע לחיבור לרשת... זה תלוי עד כמה אתה עדכני או עד כמה אתה מצומצם ומנותק... אז פעם, בדורות הקודמים היו עובדי ה' מפותחים... היה להם חיבור און ליין לרשת... חסידים הראשונים היו מחוברים לרשת **תשע שעות ביום!!!** רבי חנינא בן דוסא יושב בבית ורואה ת"ח מתקברים לבית שלו... הוא לא צריך שהם יגלו לו שהבן של ריב"ז חולה... הוא כבר התעדכן ב"רשת" הוא מיד עולה לעליית גג... שולח פניה ישירה לבורא עולם דרך הקישור און ליין שיש לו איתו... ואז הוא חוזר אליהם ומודיע להם חד משמעית: הילד

כבר בריא!!! (והם שואלים: מהיכן אתה יודע?? עונה רבי חנינא: מה פירוש... היה רשת!!! כשאני מתפלל על יהודי ויש רשת פתוחה... "אם שגורה תפילתי בפי יודע אני שהוא מקובל" אבל אם אני מגיע

להתפלל והופ... אין רשת... אז אני יודע שהוא "מטורף"... **כן... פעם הפרמיטיביות הייתה הפוכה!!!** העובד ה' של פעם היה מחובר און ליין לקישור לבורא עולם במשך שעות ארוכות ביום... ואילו היהודי הפשוט היה פרמיטיבי... הייתה לו חבילת קישור לבורא עולם רק לשלוש פעמים ביום... ואז במשך הדורות היהודי נהיה עוד יותר פרמיטיבי והקישור לבורא עולם נהיה יותר חסום ויותר מסונן ויותר כבד... עד שנהיה מצב שהקישור לבורא עולם עבר כמעט רק לתיבת דואר... אתה שולח הודעת תפילה וזהו... אותותינו לא ראינו אין עוד נביא ואין איתנו יודע עד מה... זה כבר לא כמו פעם שרבי חנינא בן דוסא היה יכול לעקוב אחרי חבילת הישועה איפה היא נמצאת בכל רגע נתון... האם התפילה התקבלה או לא... איפה זה היום... וככל שנקפו השנים היהודי נהיה יותר ויותר מצומצם עד שהגיע הדור האחרון **שרשם לעצמו שיא!!!** בדור האחרון לא תאמין... הם נהיו עד כדי כך מנותקים מהרשת הרוחנית... שיש כאלו שיש רק **יום אחד בשנה!!!** יום אחד בלבד שבו הם מתחברים לקישור רוחני אחת ולתמיד... ובהזדמנות זו הם

מה פירוש... אתה אבינו מלכנו... אתה הקל הגדול הגבור והנורא... אתה גומל חסדים טובים, אתה רופא חולי עמו ישראל... אתה סומך נופלים ורופא חולים ומצמיח ישועה... אז אנה ה'... **זה כן קשור אליך!!!** רק אתה יכול להושיע לי... אין לנו מלך אלא אתה...

אההה אומר הרבש"ע... אתה טוען שזה **קשור** אליי?? אתה בטוח שזה **קשור** אליי?? אם ככה אז **תקשור!!!** **תקשור** את זה באמת אליי!!!

הנה... זה הקשר!! זה הקשר המדובר!! הקשר הוא פשוט לקשור כל דבר לבורא עולם... להבין שכל משאלות הלב שלי קשורים אליו...

ברגע שהפנמת שזה באמת קשור ל"ברוך רופא חולי עמו ישראל..." כעת זה באמת **קשור** לחבל... כעת התפילה שוגרה למעלה באמצעות החבל הישיר שתקנו לנו אנשי כנה"ג בתפילת שמו"ע... כעת לך אכול בשמחה לחמן... תמתין לישועת ה'... **כעת הבנת איך קושרים??**

הוי כמה פשוט **הקשר** הזה... פשוט לקשור כל דבר אליו יתברך ולהפנים שהכל בידו ורק הוא יכול לעזור לי ואין עוד מלבדו...

אז הנה... החבל הזה של התפילה משמש לשני הכיוונים... כל שפע שה' רוצה להשפיע עלינו מלמעלה... תלוי בקישור שלנו מלמטה... האם אנחנו מבינים שזה קשור אליו!!! התפילה היא פשוט **מקשרת** לה' את החסר שלנו... וברגע שהדלי הריק נקשר לחבל ועלה למעלה... חכה חכה... בעזה"ש הוא עוד יחזור בכוס ישועות אשא...

אבל באותה מידה יש פה גם עבודת התפילה... עבודת התפילה עניינה לכלול את כל הבריאה ולקחת את כל העבודת ה' שלנו ולשגר אותה ללמעלה... גם זה צריך חבל שדרכו עבודת ה' שלנו משוגרת ללמעלה... (בשביל זה גם כל מצוה וכל חלות מצוה נעשית באמצעות ברכת המצוות או תפילה... כדי לשגר אותה ללמעלה באמצעות יעקב חבל נחלתו...)

כעת תבין מה זה המושג הזה שיש תפילות ש'עולות' ויש תפילות שנשארות תקועות ולא עולות ואז הן ממתוות לאיזושהי תפילה שתעלה אותם... (ואז **תפילה לעניי "כי יעִטֶף..."** שהזה"ק מאיר: שברגע של תפילה מעומק לב העני עוטר את כל התפילות שנתקעו בדרך והוא מעלה אותן...)

אז הנה!!! זו בדיוק המשבצת של עבודת התפילה!!!

לקשר את העולמות!!! לשנע את מה שכבר יש... את מה שחסר לנו וה' משתוקק למלאות משאלות לבנו... רק זה פשוט מחכה שם למעלה וצריך לשנע את זה לכאן!!! או לחילופין עבודת ה' שכבר קיימת וצריך להעלות אותה למעלה... והמסילה האוירית שאמורה לשנע ולחבר בין שמים לארץ זו התפילה!!! **עכשו בינינו:** היום הכי קל לנו להבין את המשפטים האלו... אם הייתי כותב את המאמר הזה לפני שבעים שנה... נו... זה היה נשאר די מופשט עם סולמות וחבלים ומנפיים וקשירות... אבל היום... אני לא צריך לספר לך... היום כככל העולם מתנהל באמצעות "שלח **קישור**"... והתחברות לרשת... היום

תזכורת מידי שנה: איש לרעהו ומתנות לאבינוים...

ובכן: למי שמחפש זכויות גדולות ועצומות ליום הדין... בשבועיים הראשונים של חודש אלול אין צורך לחפש זכויות מתחת האדמה... בדיוק בשביל זה גלגלה ההשגחה העליונה שחודש אלול זו תחילת שנה בכל מוסד ובכל תחום... גם בממלכתי וגם בחורדי... גם בשיבויות וגם בסמינרים... גם בבוללים וגם בשכירויות דירה... יש מוסכמה עולמית שחודש אלול זו תחילת שנה... **למה?? תן נתיחש אחד למה???**

כדי לאפשר לנו מנות גדושות של "איש לרעהו ומתנות לאבינוים",

כן... להזכירך שבשבוע שבועיים **הספציפיים האלו** יש רבבות אנשים חדשים!!! איפה הדישים?? איפה שאתה לא רוצה...

אם זה אלפי אלפי משפחות שעברו דירה בבין הזמנים האחרון והם כעת הדישים פה!! איפה זה פה?? בכל מקום!!! בכל עיר ובכל שכונה יש כעת משפחות חדשות... שהמכנה המשותף ביניהם שע"פ רוב הם עברו דירה בחודש האחרון... (בדרך כלל עוברים דירה לאחר סיום שנת הלימודים ולקראת תחילת שנת הלימודים החדשה) וכעת הם הדישים נבוכים וזקוקים כאויר לנשימה למישהו שיקבל אותם בחמימות וברווחות פתוחות... לא מדברים פה על מבצעי הכנסת אורחים וביקור חולים ולוויית המת... מדברים פה על קבלת פנים אנושית!!! על מינימום של "הוי מקבל כל אדם בסבר פנים יפות..." וההודמנות הזו חוזרת על עצמה מידי שנה ודווקא בתקופה הזו... יש כעת 13.000 בחורי ישיבות שעלו כעת בזמן אלול הזה ליישיבה גדולה!! זה צבא!!! מדובר ב-13.000 אובייקטים של "איש לרעהו ומתנות לאבינוים"... יש כעת רבבות בנות סמינרים הדישות בסמינר... יש רבבות עובדים הדישים בכל מקומות עבודה איוו שיהיו... (רובם השיניים במקומות עבודה והחלפת מוסדות נעשים בימים אלו...) (למה כל זה קורה עכשיו???)

כדי שלא תוכל לטעון ביום הדין לא הייתה לא הודמנות לגמול חסד!!! ההנה... ה' שלח אותך עד אליך... אתה הותיק פה... אתה המבוגר כאן... והנה הגיע לכאן מישהו חדש שבכמה משפטים קצרים אתה יכול להכניס אותו לעניינים. לקרב לבבות ולקצר את קשיי הקליטה וההתאקלמות במהירות הבזק...

מה שבטוח... אם כל אחד מאיתנו... כל מי שהשנה לא מתחילת חיים הדישים!!! כל מי שכעת ממוקם טוב וישוב טוב... אם ניקח את עצמנו לידיים אם נחליט להסתער על המשימה... שכל אחד יעשה את חלקו... כל אחד יפול ימינה ושמאלה את מי הוא יכול לקבל בסבר פנים יפות... לדאוג שכל מי שחדש כאן ירגיש נוח... להראות לו את הפינת קפה ולהודיע לו שהוא יכול להשתמש... (מקסימום אני אשלם עליו בשבועיים הראשונים) (אם כל העשרות אלפי אנשים שבשבועות אלו מתחילים חיים במקום חדש ומנוח... אם נתגייס מולו לקבל כל אחד את שכנו הקרוב אליו בסבר פנים יפות... זה יהיה בשבילנו זכות גדולה מאוד ליום הדין... זכות גדולה לכל כלל ישראל!!! מה שבטוח... עד שלא מצית את הנושא הזה... אל תעזי לחפש זכויות אחרות ליום הדין... זה ממש בגדר "אין מעבירים על המצוות"... אם יש לך פה בחור חדש בישיבה שעדיין לא אמרת לו שלום עליכם... אם הגיע לכאן שכן חדש ליחידה שבמחסן למטה ועדיין לא היצעת לו עזרה במאור פנים) (או לפחות איזשהו עונה או פתח התייחסות של ברוכים הבאים וכן הלאה...) (אל תחשוב בכלל להתחיל לחפש מקומות הקדושים או לקנות סכין חדש לה'... מה הקשר? יש פה שכן חדש נבון ושקט שאבא שבשמים מוטרד מי ריפד לו ויקל מעליו את התקופה הלא קלה הזו... ואתה עסוק בלחפש זכויות ליום הדין?? הזכות מחכה לך מתחת האף... נא לא לאבד את הזכות הזו!!! זו מצוה יחסית די עונתית... היא נצרכת דווקא עכשיו עכשיו... בשבוע שבועיים חודש הראשון... ואח"כ כבר פחות... בא נגיד שבעוד שבועיים תחפש זכויות נוספות... אבל עכשיו???) איש לרעהו ומתנות לאבינוים ראשי תיבות אלול...

הכנות קדחתניות בירושלים לאירוח מיליוני תינוקות בחג הסוכות הקרוב...

ירושלים כמו התעוררה משינה... אבל התעוררה בסערה... רשב"ג רק הכריז בבית יעזק קדוש אלול... ומאז ירושלים הנפכה בבת אחת לאתר בניה אחד גדול... אלפי סדרנים ואחרים מסתובבים ומארגנים ומשנעים...

אז בקצרה: כבר הזכר כאן כמה פעמים שהתקופה הכי שקטה בירושלים **זה הקיץ הזה- האחרון!!!** בגלל שהשנה שנת שמיטה... וא"כ אין מעשר שני וגם לא ביכורים וממילא אין גם שום סיבה למסיבה... גם כל אלו שמחפשים תירוצים בשביל מה להגיע לבית המקדש... גם להם נגמרו התירוצים... תבין: אם בשנה שעברה בחודש סיוון הייתה פה עליה של ביכורי חייטים ושעורים... ואח"כ בתמוז היה פה מעמד של ביכורי תאנים... ובחודש אב זה היה ביכורי ענבים ורימונים... ובחודש אלול זה ביכורי תמרים... ותחשוב שיש כאלו שבאופן עקרוני הם מגדלים את כל שבעת המינים וממילא מידי קיץ יש להם כל חודש סיבה לעלות ולראות ולהשתחוות בבית ה' ולעשות יום טוב בירושלים... אז תחשוב שהשנה כל זה לא היה!!! הכל דומם!!! הכל שובת... ושבתה הארץ שבת לה... אז הנה!!! בחודש אלול מגיע הפיצוי... אבל זה מגיע בבת אחת ובגדול...

אם הקיץ האחרון הייתה התקופה **הכי שקטה בשבע שנים האחרונות בירושלים**... אז כעת!!! בחג הסוכות הקרוב הולך להיות החג הכי הכי עמוס בירושלים... **וגם זה בשיא של אחת לשבע שנים**...

מעמד הקהל!!! הקהל את העם האנשים ונשים וטף... פעם בשבע שנים במצאי שנת השמיטה בחג הסוכות יש מצוות עשה שכככולם יגיעו!!! כולם ללא יוצא מן הכלל... אנשים נשים וטף... איש בל יעד... כולם מגיעים לשמוע קריאת התורה מפי המלך... יש לך מושג באיזה היערכות מדובר!!!

ירושלים אמורה בבת אחת לקלוט כמות של פי ארבע או פי חמש מכמות האנשים שתמיד מגיעים... תחשוב שיש הרבה יהודים שמתגוררים אי שם בחו"ל ואין להם את הלוקסוס להגיע כל שנה... הם צריכים לבחור מתי להגיע... אז לחג הפסח הם מגיעים פעם בשלוש שנים למעמד של יודו מעשר... ואילו בחג הסוכות הם מגיעים פעם בשבע שנים למעמד ההקהל... ולא סתם אלא הם מגיעים עם כל המשפחה... (חלק מהם כבר הגיעו לפסח הקרוב לוידי מעשר ונשאר עד סוכות) אז דבר ראשון: יש רבבות פרצופים חדשים שעתידיים להופיע כאן שבדרך כלל לא מגיעים... ואותם צריך לקבל בצורה הכי מכובדת כי הם מגיעים ממרחק עצום... עכשיו חוץ מזה... גם אלו שכן מגיעים בכל רגל... תמיד מגיעים אנשים בלי נשים... וגם כשהנשים מגיעות אז התינוקות לא מגיעים... אבל כאן כככולם מגיעים לאותו יום!!! ולאותו מעמד!!! אז נכון ש"לא אמר אדם צר לי המקום שאילו בירושלים..." אבל לא סומכים על הנס... צריך להיערך היטב...

מה שבטוח... השנה בחג הסוכות בירושלים אף אחד כנראה לא יזכה לראות את אור השמש!!! כל הרחוב יהיה מכוסה בסכך... כל פיסת ו' טפחים פנויה מתחת כיפת השמים תכוסה בסכך... בשביל זה יש לנו אלפי דוממים של מטעי דקל מופקרים באזור יריחו וסביבות ירושלים. וקבלנו רשות להוריד את כל הענפים) מלבד התמרים שהם הפקר) ולבנות סוכות תחת כל אויר ו' טפחים... אבל בנינו... דווקא בניית הסוכות זו הדאגה האחרונה שאמורה להטריד אותנו... כי עקרונית עולי הרגלים פטורים מסוכה... כך מבואר בנחמיה שברוב השנים לא היו בירושלים מספיק סוכות ככתוב... **מה שבטעם מנדד שינה מעיני הגזברים** זה שינוע של מיליון תינוקות וילדים רכים מכל גבול ישראל עד ירושלים... מה נעשה... ירושלים לא מספיק ערוכה לקליטה של כ"כ הרבה תינוקות!!! **דבר ראשון:** אמצעי תחבורה... איך מעלים תינוקות רכים בדרך כזו ארוכה עד ירושלים?? (אל תשכח שאפילו שמאל הנביא... חנה התעבכה שנתיים ולא העלתה אותו כי פחדה שהוא לא יחזיק מעמד בדרך... "מפנקותא תירתא חזת ביה") (תחשוב: רוב כלל ישראל עולים **ברגליהם!!!** מה יפו פעמיך בנעלים... עם ישראל מצביע **ברגליו**... ואילו כאן הולכים להגיע מליון ילדים... איך?? מה... האבא ירכיב את יענקי על הכתפיים מטבריה עד ירושלים???)

אז נכון שתמיד יש גמלים וחמורים שמשמשים כתחבורה... אבל כשיש ביקוש של פי חמש שמתנקז כולו לחג הסוכות הזה... אז אין לנו אפשרות לתת מענה לזה... **אין ברירה!!!** הועלו כל מיני רעיונות... ואחת העצות הייתה: היות ויהיו המון אנשים בירושלים... באופן טבעי יתעורר גם צורך בהמון המון קרבנות וגם זה אחד מהנושאים שצריך לתת עליהם את הדעת... (המחירים לא ימריאו בפתאומיות... (לכן מה נעשה?? אולי תצא קריאה לכל אלו שמגדלים בקר... המסור יעבור באמצעות השלוחים שיוציאים לגולה) (בעבר ר"ה הרי כלל ישראל אמורים לעשות מעשר בהמה... "כברכת רועה עדרו מעביר צאנו תחת שבטו"... ואז בדרך כלל הרועה מעביר את כולם תחת השבט והעשירי יהיה קודש... ואז כל הבקר נשאר ברפת ורק העשירי שהתקדש בקדושת מעשר בהמה... אותו הוא מעלה לירושלים... **אז זהו שלא!!!** במקום להעלות רק פרה אחת לירושלים) (לשמוע עליה מכל משמר כל הדרך כי היא כבר הקדש ונפסלת במסוין)... (עוזב... בא תעלה את כל העשר ראשי בקר יחד לירושלים... ואז!!! לוקחים פלטה רחבה ומניחים בין כל שני פרים... ומניחים את הילדים הקטנים על הפלטה ואז יש לנו קייטנה לכל דבר... כל שתי פרות זה קייטנה של עשר פיצקאלאך... והנה... הרווחנו על הדרך גם חמש כרכרות נוספות ונחוצות וגם עוד בהמות שיהיו מצויות לעולי רגלים... ואז... כמובן כשיגיעו סמוך ונראה לירושלים... שם!!! שם אותו יהודי יעביר את כולם תחת השבט והעשירי יהיו קודש... (ומאז כמובן אסור להשתמש באותו עשירי ואסור לרכוב עליו) (ושאר הבקר ימכרו להמון החוגג... אל תדאג... יהיו לזה קונים... לא תשאר תקוע איתם... לא תצטרך להחזיר אותם חזרה הבייתה כלעומת שבאו... (זה רעיון טוב!! הרבה אנשים יקפצו על זה... כי ישנן פרה אחת של הקדש לירושלים... זה יותר קשה מלשכנע עשר פרות של חולין... כי ברגע שזה פרה של הקדש צריך לשמור עליה מאוד בהירות... כי מאוד בקלות היא נפסלת... מספיק מססר אחד קטן שנכנס לפה שלה ויש לה סדק בניב שפתיים וזהו... סחבת אותה עד כאן לחינם... ממילא הרבה אנשים יקפצו על המציאה)... נו... יופי... את הנושא של התחבורה עוד איכשהו סידרנו... זה יכול להיות אפילו משעשע... השנה פייביש הרפתן הולך לעשות הסבת מקצוע... הוא פותח מעון לתינוקות!!! אבל בעליה לרגל הכל יכול לקרות... הלבבות מתאחדים וכולם כאיש אחד בלב אחד רוצים לעלות ולראות את פני ה'... ממילא גם פייביש הרפתן דואג לאחרון התינוקות... הלאה... כעת צריך לחשוב איפה משכנים ומאכנסים את כל מיליוני האורחים הנוספים שמגיעים לכאן עוד יותר מכל שנה???) אין ברירה... השנה צריך להכשיר **קומה שניה!!!** בדרך כלל קומה שניה בירושלים זה לא רלוונטי... כי "הגגין והעליות לא התקדשו"... כך שמי שרוצה לאכול קדשים קלים בירושלים א"א לאכול את זה בקומה העשירית בקרואן פאלזה... כי רק הקומה הראשונה מקודשת ותו לו... וממילא גם מי שצריך ללון בירושלים... הוא לא יכול לישון בקומה השמינית בפרייקט תונבת הארץ... הכל צריך להיות בקומה הראשונה... כל זה כשמדובר במי **שחייב!!!** אבל השנה הרי רוב האורחים הנוספים שמגיעים לכאן הם לא חייבים... שהרי "טף למה באים?" כדי ליתן שכר למביאייהם... ממילא אין צורך לשכן אותם בירושלים המקודשת... אם ככה... צריך יוצאים בפרייקט של מיטות קומותיים... דא עקא... שהרעיון הזה נפל עוד לפני שהתחיל... כי אל תשכח שאנחנו מדברים פה על חג הסוכות... ובסוכות אין אפשרות למיטת קומותיים... כי זה הישן תחת המיטה בסוכה... (זה אולי טוב בשביל טבי של רבן גמליאל... אבל לא לאבא שיענקי הקטן ישן מעליו... (אבל עדיין!! הרעיון לא לגמרי ירד מהפרק... אולי נעשה סוכה שע"ג סוכה שעליונה יכולה לקבל כרים וסכנות של עליונה... ואז לכה"פ הסוכה התחוננה כשרה... הנושא כעת בבדיקה... ניפגש בשבוע הבא אם ירצה ה'.

בחודש אלול חוזרים בתשובה!!!!

זו התשובה העיקרית שבה אנחנו צריכים בעיקר להתמקד: לחזור לעצמנו!!! ואז!!! אחרי שהצלחתי לחזור לעצמי... כעת הדרך כבר כמעט סלולה... מכאן ועד להסיק מסקנות לחזור **בי** מרשימת המחדלים והטעויות שהיו לי עד כה בעבודת ה'... לשם הדרך כבר קצרה... **אז כמובן!!!!** גם לזה צריך להגיע יום אחד... עוד נצטרך בחודש אלול למצא זמן פנוי של ישוב הדעת לשבת עם דף ועט ולעשות בדק בית לזהות טעויות... להבין אותם מוקדם ובזמן ובעוד מועד... ולעשות סוף לכל מיני גישות מוטעות... יום אחד עוד נגיע לזה בעזה"ש בחודש אלול... אבל כעת!!!! כעת שאנחנו בתחילת חודש אלול... עיקר ההתמקדות היא בלחזור לעצמי!!! פשוט להיכנס לשונוג של עסק התורה ותפילה בכוונה... שגרה מבורכת של סדר יום יהודי מלא וגדוש בתורה ועבודה וגמילות חסדים ואז!!!! אז נוכל לגשת לפרק ב' של תשובה... לחזור בי!!!!

ולא ההיפך!!! לא להפוך את היוצרות... ראה הוזהרת... זו טעות מאוד צפויה והגיונית... ואני דווקא טעייתי בזה לא פעם ולא הצלחתי לזהות מה הבעיה... תחשוב שמדובר בבן עליה שבאמת חשוב לו לחזור בתשובה... ורק הרגע הוא נכנס בשערי חודש אלול... רק הרגע הגיע לישבה... עדיין לא הספיק להתמקם... עדיין הוא מסתובב כזה בחשש מול כל הבחורים החדשים ומדבר באיפוק ומרגיש די מאובן... הוא עוד לא סיים לפהק מבין הזמנים (שכידוע... בין הזמנים זה אחד הדברים הכי מעייפים... צריך לפתח ג' ימים של התאוששות רק בשביל להחזיר חובת מהעייפות והתשישות המצטברת של בין הזמנים... תרגיש נוח... כולם פיהקו בשבוע האחרון...) ותחשוב שמידועינו עדיין לא התחיל להיכנס לשונוג... הוא עדיין לא פתח את המזוודה... והוא כבר מסתער על חזרה בתשובה... אני צריך לחזור בי!!! לחזור בתשובה... כן... בבקשה... מה צריך לחזור בתשובה???

ואז מגיע פיהוק עצעענק וקורע בבת אחת את המחשבות!!!!

כן... זה לא תכלס'... אני מאוד עייף... העייפות שלי... זה הסיפור!!!! אני כל הזמן עייף... אין ברירה... צריך לעשות שינוי מהותי בכל מה שנוגע לעייפות... הלאה... אני יושב בסדר א'... מנסה ללמוד ואין לי טיפת חשק... בטח שאין... הרגע חזרת לבית המדרש... אתמול התחלת זמן ואתה באמצע לערוך היכרות עם בית המדרש וכל ההתחלות קשות ועם החברותא שאתה עדיין בורק אותו בחשד הלנו אם לצרינו...

אבל מידועינו כבר מסמן לעצמו... אני סובל מחושק חשק בולט בלימוד התורה... ואני גם סובל מעצבות... בקיצור: עוד לפני שהוא חזר לעצמו... הוא כבר מתחיל לחזור בו!!!! אז זהו שלא!!!! אל תפול בטעות הזו...

כשאתה עדיין לא במיטבך... כל זמן שעדיין לא חזר

רת לעצמי... כעת זה לא הזמן לחזור בך!!!! בן אדם שלא חזר לעצמו לא יכול לחזור בו... כי בשביל לחזור בו צריך שיהיה מאן לחזור... לכן!!! בדיוק בשביל זה יש לנו חודש אלול שכל עניינו לחזור לעצמי!!! לך אמר לבי בקשו פני... ליישב את הלב... שהלב יתיישב ותתחיל להקשיב לקול האמיתי והכנה שבוקע בך... ורק אז אתפנה לחזור בי!!! אז הנה... תרגע... לכל אלו שנכנסים כבר עכשיו ללחץ של תשובה ואימת הדין... תרגעו... כעת אמנם עוסקים בתשובה... אבל תשובה מסוג של שגרה!! פשוט לחזור לעצמי!!!

כעת תעשה בדיוק את מה שאתה עושה כל השנה אבל ממקום יותר עמוק... יותר מחובר... ממקום אמיתי... זה הכל... זו כעת התשובה...

אבל יש פה עוד נקודה... אם כבר מדברים על "לחזור לעצמי"!!!

חלק בלתי נפרד מלחזור לעצמי זה **להחזיר לעצמי** שטחים כבושים!!!

אתן לך דוגמא: מדינת אוקראינה כבר כמה חודשים מדממת ורוויה בדם... להגיד לך שאוקראינה חוזרת לעצמה?? קשה לומר... יארכו עוד ימים רבים עד שאוקראינה תשתקן ותחזור לעצמה... אבל למרות זאת המורל שם ממשיך להיות גבוה... למה?? כי אחד ההישגים המרשימים ביותר שאוקראינה רושמת לעצמה בימים אלו... זה שהיא מצליחה להחזיר לעצמה כל מיני שטחים שהרוסים כבשו ממנה והרוסים כבר היו בטוחים שזה שטח כבש שלהם... והנה האוקראינים קמו וחזרו ותפסו שליטה שם מחדש והחזירו לעצמם את השטח שלהם!!!

כלומר: גם אם אוקראינה לא חזרה לעצמה... אבל לפחות היא החזירה לעצמה שטח שבשנה האחרונה נעשק ממנה...

על אותו משקל: במשך השנה הארוכה הזו ובפרט בימי בין הזמנים... היצר הרע הצליח לחצות כמה קוים אדומים ולכבוש כמה מחוזות ששנה שעברה הם היו עדיין בשליטה שלי!!!! בשנה שעברה עדיין ידעתי ש... זה מחוץ לתחום אצלי... ידעתי ש... זה אצלי קו אדום!! והנה... הצבא של כוחות הרע יצא למלחמה והצליח לכבוש ולהתקדם אצלי... יש פה רצועה מסוימת של גבולות שבר"ה הקודם זה עדיין היה בטריטוריה שלי והשנה האויב התקדם והשטח הזה נמצא ברשותו... ואני כעת רוצה לחזור לעצמי... אבל לא רק!!! אלא גם להחזיר לעצמי!! להחזיר לעצמי את השטח שנכבש ממני בשנה האחרונה...

וזה קריטי להחזיר לעצמי את השטח הכבוש הזה... למה?? תשאל את האוקראינים... תשאל את האיחוד האירופי... למה כולם כ"כ נזעקים לעזור לאוקראינה?? כי אף אחד לא טיפשו... כולם מבינים שאם פוטיין כובש היום את חצי האי קרים ואנחנו נשתק... מחר הוא רוצה לכבוש את כל אירופה... זה לא נגמר כאן!! יש פה מגמה של תאוות שלטון וכבישה... זה לא עניין של דונמים או לפה או לשם... אם אתה לא עומד על הגבולות ונלחם בהם בדם... מחר הוא מוחק אותך לגמרי... על אותו משקל: אם שנה שעברה ידעת שסרטונים מסוימים נניח זה מחוץ לגבול וזה לא בא בחשבון והשנה פתאום זה נפרץ... זה לא צחוק!! יש פה אויב שסימן מטרה... והוא לא יעצור כאן... אתה מוכרח להחזיר את השטח הכבוש הזה לעצמך... זה סופר סופר עקרוני!! עזוב... בא לא נתפוס מרובה... תפסת מועט תפסת... יתכן שיש לך עוד הרבה מה להתקדם בעבודת ה'... אבל לפחות תתמקד מול הגבולות של השנה האחרונה!! מה השטחים ששנה שעברה בחודש אלול זה היה בשליטתך והיום כבר לא... על זה תקדם מאבק להחזיר לעצמך את השליטה!!

תחשוב על זה... זו משימה די ממוקדת... ברורה... והאוקראינים הוכיחו שאפשר... גם!! גם מול צבא רוסיה... אתה גם תצליח...

שים לב: כל אחד מאיתנו מגיע לראש השנה עם אחד משני הפרצופים: או עם פרצוף של מנצח עטור נצחונות!!!! או עם פרצוף מובס ודגל לבן!!! וכעת!! ברגעים אלו... תשב בין לבין עצמך ותנסה לחשוב עם איזה פרצוף אתה מתכנן להגיע לראש השנה... אם יש גבולות שבשנה שעברה היו ברשותך... ובמשך השנה הגבולות האלו נחצו... אם ככה זה אומר שאתה מגיע לר"ה עם פרצוף מובס... ולכן אל תוותר!!! אתה מוכרח להגיע מנצח ולא מובס... אתה מוכרח בעוד חודש ומשהו לעמוד עם דגל נצחון של ארבעת המינים ולהכריז: ניצחתי... וכאן חשוב להדגיש נקודה מאוד חשובה... אם כבר השתמשתי בדוגמא מהמלחמה באוקראינה... אם תשים לב: מדינת אוקראינה לא מתימרת לרגע לכבוש את רוסיה... אין לה שום כוונה כזו... מבחינת אוקראינה ההישג הכי גדול בעולם זה שהם יצליחו לשמור על אדמתם!! שיצליחו להחזיר לעצמם את מה שהיה שייך להם... שהם יצליחו להכריז שרוסיה לא הצליחה עלינו...

על אותו משקל: מאוד מאוד חשוב לזכור... שדור שנת 2022 זה לא כמו פעם... פעם בדורו של החתם סופר ור' ישראל סלנטר... עובד ה' היה משתבח שהוא הצליח לכבוש את היצר הרע!!! הגאון מתבטא שעיקר התכלית של האדם בעולמו זה לכבוש את היצר... פעם זה היה הישג!!!! אבל היום בדור 2022... זה דור המבול... כיום היצר הרע הוא בולדור כמו הדוב הרוסי ואתה בסה"כ כמו איזה אוקראיני דל אמצעים... אין לאף אחד מאיתנו שאיפות לכבוש את רוסיה... אין לנו את הלוקוסוס לצאת במלחמת היצר ולכבוש אותו... לא!!!! אין לנו את היכולות האלו היום... אני בסה"כ שואף להגן על אדמתנו!!! לשמור על הקיים!!! לעבור עוד שנה בדור 2022 ולהמשיך לשמור על כוחך הרוחני ביציבות... להמשיך לעמוד באותו מעמד רוחני ולא להיות נסוג לאחור... זה הנצחון הגדול ביותר... אוקראינה לא צריכה לכבוש את רוסיה בשביל להרגיש מנצחת... מספיק לה ודי והותר בשבילה אם היא הצליחה לשמור על כוחה מול הדוב הרוסי... ואם היא עוד הצליחה להחזיר לעצמה שטחים שרוסיה כבשה לה... אז בכלל... זה נצחון מטאורי שכל העולם כולו משתומם ממנו... כך גם אנחנו... נא לא להתבלבל... יש בחורים בני עליה שמתלוננים שהם לא מספיק מרגישים שהם מתקדמים... אני מרגיש שאני מחזיק מעמד אבל לא יותר... בחור יקר: מגיע לך מכות!!!! להבדיל כמובן: תחשוב שניצול שואה ומגיע ומתלונן... אמנם שרדתי את המלחמה אבל לא התקדמתי בעסקים... אהחננו ניתן לו על הראש... שרדתי את המלחמה ואתה מתלונן שלא התקדמת?? יש תקופות ש-לשרוד זה הישג... שרדתי את המלחמה ואתה מתלונן שאתה לא מצליח... אבל רווק הדר בעיר ומתמודד ו"ב מצליח לשרוד ומצליח לתפוס את עצמו לידיים ולהחזיר לעצמו כל מיני מחספים והישגים שהיצה"ר רשם לעצמו... זה שער הנצחון הכי גדול שיכול להיות בדורנו אנו...

האמת היא שמה שאמרת עכשיו... יש לזה מקור בספר ירמיהו... יש פרק מאוד קצר בספר ירמיהו... פרק מ"ה... עד כמה שיש כזה דבר שנקרא פרקים (הסיפור שם בקצרה הוא כך: ברוך בן נריה היה תלמיד מובהק ונאמן לאליהו הנביא... הוא נחשב לאחד ממוסרי התורה!! הוא קיבל מירמיהו ולימד את עזרא הסופר וממנו הלאה... ואז!! אחרי החורבן ברוך בן נריה התאונן בפני ירמיהו: למה אני לא זוכה להשגת הנבואה?? סו"ס עדיין היה רוח הנבואה... והוא יצק מים ע"י ירמיהו בחירוף נפש במשך השנים הכי קשות שירמיהו היה כלוא וכו'... ובכל זאת למרות כל השימוש שלו הוא לא זכה לנבואה... וברוך בן נריה שאל את ירמיהו: למה? למה נגרע? ואז ה' עונה לברוך בן נריה ע"י ירמיהו: "כה תאמר אליו, כה אמר ה', הנה אשר בניתי אני הורס, ואת אשר נטעתי אני נותש, ואתה מבקש לך גדולות?? אל תבקש... ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקומות אשר תלך שם..." מה הקב"ה עונה לברוך בן נריה?? כעת... בתקופה כזו של חורבן בית המקדש... כעת זה לא הזמן לבקש גדולות!!! כעת צריך לדעת להעריך שאתה שורד!!! "ונתתי לך את נפשך לשלל..." די בזה שאתה תזכה לשרוד!!! זו הגישה שצריכה להיות כשהכל מפורק... כשיש לנו עסק והתמודדות מול דור המבול... כעת ההישג הגדול זה לשרוד!!!! ואם אתה יכול לסכם בסיפוק שחלפה עוד שנה ואני נמצא לכה"פ באותו מקום ולא צעדתי אחורה... או לחילופין אני מצליח להחזיר לעצמי שטח שנכבש במשך השנה... אם את זה הצלחת לעשות אתה יכול לסכם את השנה הזו כשנה עטורת נצחונות... אגב: זה לא סתירה שבסוף ברוך בן נריה לא קופח... גם אם הוא לא זכה להשגת הנבואה... אבל הוא זכה להיות מוסר התורה, והוא רבו של עזרא הסופר (שבמשך שלושים שנה התעכב ולא עלה לירושלים, בגלל שהוא שימש את רבו ברוך בן נריה שזה יותר חשוב מחניכת בית המקדש) וכל התורה שבע"פ ואנשי כנה"ג זה מפיו של ברוך בן נריה... כך שאל דאגה... סוף הכבוד לבא ועוד תזכה למעלות ומדרגות רבות... אבל זה כבר יהיה "עבודת מתנה..." כי מבחינתך עיקר ההישגים בדור המבול שלנו... זה להחזיק מעמד!!!! זה לשרוד את המבול!!! לשמור על הקיים!!! (כמובן שהדברים אמורים למתמודדים שבינינו... לרווק הדר בעיר... מי שאין לו שום קושי והתמודדות... באמת צריך להכות על קרקדו שידרוש מעצמו הישגים רוחניים מה הוא עשה בשנה האחרונה... כמה דפי גמ' הוא למד וכמה עבודת היצר הוא כבש...)

אז בא נסכם לביניים: שני סוגים של תשובה לפנינו: לחזור לעצמי!! ולחזור בי!! כעת אנחנו מתמקדים בייחוד שאת ב-לחזור לעצמנו!! כעת צריך להתמקד בלחזור לשגרה מבורכת של "אחת שאלתי... שבת בבית ה' כל ימי חיי..." ובמקביל... לא רק לחזור לעצמי... אלא גם להחזיר!!! להחזיר לעצמי במידת הצורך כל מיני שטחים וגבולות רוחניים שנעשקו ממני במשך השנה האחרונה... במשך החודש... כשכבר נעמד על קרקע יציבה, ונרגיש שחזרנו לעצמנו... אז אוכל לאט לאט להתחיל בחשבון נפש נוקב ובבדק בית מעמיק במה אני צריך לחזור בי!!! אבל כעת עזוב...

כעת אנחנו עסוקים באיפוס!!! אני חוזר לעצמי! לקול האמיתי שבי...